

staaende Pensioner, saa er det maaskee netop ugiftte Døttre af mindre formuende Embedsmænd; deres Stilling har maaskee i det Hele været nogenlunde gunstig tidligere, i det Mindstefulde af lidt mere Haab, end den nu er. Hvad Enkerne angaaer, da er deres Stilling meget bethdelig sikket og i det Hele taget forbedret; men jeg vil forlade denne Side af Sagen. Spørgsmaalet om en saadan Stiftelse det vil sige, hvorvidt de Pengemidler, som saarede til det, man nu i en Række af Aar har bildt sig ind hængte sammen med Holbergs Efterladenskab, skulde anvendes paa denne Maade, vil jeg lade staae ved sit Værd, det kan jo komme under en nærmere Bedømmelse, men det, jeg bestemt gjør Indsigelse imod, det er, at man forsøger paa denne Maade at binde til Stiftelsen Besiddelsen af en Hovedgaard, istedetfor at komme til, ligesom med det øvrige Gods, at skille sig ved den. Det har viist sig ved flere af de Gaarde, som have ligget under Sorø Academi, at man paa ingen Maade har været heldig med Hensyn til de Indtægter de have skaffet Academiet; der er blevet folgt flere Tiendomme, hvor Renten af Salgsprisen har været bethdelig højere end Afgiften af Forpagtningen, og det forekommer mig derfor at være en Feil at ville slaae ind paa denne Vej og lade sig paa denne Maade fastholde til Besiddelsen af nogle enkelte Bygninger, givne til nogle Enker eller ældre Piger. Der er desuden andre Foranstaltninger ved denne Lov, som gaae aabenbart imod de Grundfættninger, som i de senere Aar ere blevne fulgte ved Sorø Academies Bestyrelse, og jeg skal her nævne en af dem, den, at udvise Brændsel af Skovene. Det er overalt blevet erkjendt som et stort Misgreb, at behynde Skovene med slige Naturalhæfter, det er et saa meget større Misgreb her, som det i høi Grad er tvivlsomt, om det er rigtigt, at Sorø Academi bliver ved at beholde Skovene, og det vilde være til Fordærvelse for Skovene, om man vilde sælge dem og de vare behæftede med mange Ydelsler og Ydelsler af den Art; der kan være nok allerede, jeg troer ikke, at det er værd at forsøge dem. Jeg troer heller ikke, at det er rigtigt at binde Forsørgelsen af de Personer, man saaledes vil forsørgje, til enkelte, tilbeels fraliggende, fra andre

Beboere, fra almindelig Hjælp, fra Doctorhjælp etc., fjerne Steder. Jeg troer, at man gjør langt bedre i at lade disse Personer, der saaledes kunne trænge til Hjælp og Understøttelse, vælge selv ganske frit deres Ophold og give dem det Tilflugt i rede Penge. I de fleste Tilfælde eller i det langt overveiende Antal Tilfælde ville de Vedkommende kunne bringe langt Mere ud af det for sig og deres Slægtninge, ved at kunne vælge deres Opholdssted; eftersom disse Personer blive ældre og trænge mere til Andres Omforg, bliver ogsaa Byrden forøget; skulde de skaffe sig paa et saadant enkelt Sted denne Forsørgelse, saa strække de Indtægter, de have, ikke til; hvorimod de, naar de kunne søge hen til Slægtninge eller ogsaa andre Personer, som kunne faae den lille Binding, der kan være derved, da ville kunne have deres daglige Forsørgelse i et langt rimeligere Maal og langt bedre pleies.

Det er min Overhøining, at selv om man vil gaae ind paa en Stiftelse af denne Natur, saa er det urigtigt at binde den til visse Borgere og visse Steder, urigtigt at binde den til Borgere og Steder, som ligge fjernt fra de Steder, hvor Pleie og Omhu af Læge og Apothek etc. kan være paa rede Haand, urigtigt at binde den til en Besiddelse af et temmeligt Omfang, som man derved saa at sige gjør det umuligt siden at afhænde. Jeg vil for mit Vedkommende stemme mod Loven, jeg mener ikke dermed, at jeg ikke vil stemme for dens Overgang til 2den Behandling, thi den Deel af Sagen, som angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt det er et smukt Munde at sætte en Mand af saa stor Fortjeneste som Baron Holberg, at lade endeel af de Indtægter, som tilflyde Staten ifølge hans Testamente, komme til at blive brugt til Understøttelse for Trængende, skal det være mig meget kjær at bidrage Mit til at see overveiet af Forsamlingen, men jeg mener kun, at mod Loven i dens nærværende Skikkelse, mod de Foranstaltninger, som i den ere truffne, maa jeg stemme thi de ere finantiel urigtige, og fra Menneskehjærighedens Standpunkt gaae de tillige ud fra en vigtig Opfattelse af Forholdene, saaledes som de i Virkeligheden ere. Jeg har i sin Tid været imod Oprøret af et Invalidehuus, og dette